

pa menda ne bo kruha, kajti težko, da bi tak regent bil drugim velesilam po volji. — Turški vojni minister misli na novo tovarno v Carigradu ter se naj v njej izdelava, kolikor je vojni treba patronov, doslej jih dobiva iz drugih držav, posebno iz Angleške. — Srbski kralj Milan, biva še sedaj v našem Gleichenberškem kopališču, o svojem rojstnem dnevu pa je izpustil 800 kaznjencev iz ječe. — Ruski car in carevinja sta v Kodanju pri svoji žlahti. Razmere med Rusijo in Nemčijo so sedaj že precej dobre, da-si to ni po volji ne Francozom, ne našim — Madjarom. Le tem bi bila ljubša dnes, kakor jutri vojska z Rusi. — Nemški katoliki imajo že menda meseca septembra velik shod v Trieru, hodi jim za to, kako se naj drže njih poslanci v Berolinu, ako pridejo šolske postave v razpravo. — V Ostende je prišlo do velikih preteпов med angleškimi in belgijskimi ribiči, le-ti so angleškim veliko blaga pometali v morje. Vojaki so jih pomirili, toda veliko ribičev je mrtvih. — Ker angleška vlada nima več toliko vojakov v Egiptu, prihrani si že to leto blizu 5 milj. goldinarjev. — V Dublinu so imeli kat Irci velik shod ter so obsodili uredbo angleške vlade zoper „narodno ligo“ za veliko krivico. Ta obsodba, da-si je pravična, bode težko kaj izdala. — Francoska vlada se brani shoda županov, ki se ima v Parizu dovršiti. Zdi se ji nevarno in ker ima vlada moč v rokah, bode tudi težko kaj iz shoda. — Španjska kraljica udovica potuje po deželi, pri njej je tudi 2 leti stari kraljevič Ljudstvo ju pozdravlja z velicim veseljem. — Italija ima v mesecu septembru na večih krajih velike vojaške vaje, kralj Umberto bode pri večih, kraljica Margarita pa bode navzoča le pri onih dne 6. septembra. — Ejub-kan, afganiški naslednik emira, je ušel iz Perzije, kjer je živel v pregnanstvu. Anglija se boji vsled tega novih nemirov, kajti afganiško ljudstvo potegne se brž ko ne za-nj. — V Ameriki so ujeli Toma Mooneya. Ta človek je spuščal zdaj ladije v zrak, zdaj zopet je požigal poslopja, če ga je kdo za to najel. Tacih zločinstev ima neki sila veliko na vesti.

Za poduk in kratek čas.

Peyramale, bivši lurški župnik.

(Konec.)

Mestni župnik lurški niti lastnega farovža ni imel. Peyramale je stanoval v najeti hiši. Pa to mu je bilo malo mar; če bi mu bili prav pod milim nebom postlali, on bi tudi tam svoje stare kosti voljno k miru položil. Dobri župljani ga nagovarjajo, naj vendar mestne očete pritisne, da mu potrebni farovž pozidajo, da mu ne bo treba vsak čas indi stana iskati.

Peyramale pa se je izgovarjal, rekši: „Na tem svetu nimamo stalnega sela, zakaj bi pa jaz ne premikal svojega stanovanja?“ Tako je svoje žive dni bival v najeti hiši.

Tem bolj pa ga je skrbela hiša božja. Borna lurška farna cerkva je bila veliko premajhna. Po nedeljah so župljani okoli in okoli zunaj stali; ker se niso mogli vsi v cerkev stlačiti, kakor časih koklja ne more vseh piščet pod svoje peroti spraviti, kedar jih preveč vodi.

Bilo je ravno že vse lepo nasnovano, da se postavi nova farna cerkev, ko se začne leta 1858 na massabielskih skalah poleg Lurda Marija glasiti. „Grični glas se je zaslišal v naši deželi. Moja golobica v razkaljanem skalovju, pokaži mi svoje lice, naj doni tvoj glas v mojih ušesih, ker glas tvoj je sladek in lice tvoje je zalo“.

Zdaj Peyramale popusti misel, zidati novo farno cerkev, in sluša na to, kar mu je Marija naročala, in tudi Lurdčani so to iz misli pustili in so rajši pripravljali in privažali za velikansko Marijino cerkev na massabielski pečini. Še le, ko je postavil prelepo krasno Marijino cerkev, je začel staviti tudi novo farno cerkev, toda ni je dogotovil, na Malih meš den, l. 1877 ga je smrt pokosila.

Načrt za novo farno cerkev je velikansk. Že so stene menda dva ali tri seznje iz zemlje zrastle in tudi visoki stebri iz lepega rudečkastega marmorja, na katerih bode cerkev stala, so že postavljeni, a po smrti Peyramale je vse zaspalo. Cerkva čaka, da vstane nov Peyramale. V rakvi pod cerkvijo smo lani na grobu rajnega Peyramaleja nekoliko pomolili.

Ali zdaj veste, ljubi bralci, zakaj se je Marija brezmadežna ravno v Lurdu prikazala? Zato, ker je tam nepokvarjeno, pobožno ljudstvo doma, in ker je tam — smemo reči — sveti župnik pastiroval. Tudi pri nas bode tedaj lurška Mati božja tam najrajši doma, kjer pobožno slovensko ljudstvo in dobri pastirji med seboj složni v miru in ljubezni živijo.

Tega mi pa ni treba tolmačiti, zakaj je Bog Peyramaleja ravno na Marijin praznik v nebesa na plačilo poklical, to vsak sam razume.

Ko se je Marija l. 1858 prvokrat Bernardiki prikazala, je Peyramale od nje terjal, da naj se po zimi razcvete ščipek na massabielski steni. Marija mu tote prošnje ni izpolnila. Rože se namreč ne strinjajo z mrzlim, pozimskim časom na tem svetu, Marija je svojim častilcem, svojim sinom in hčerkam, rože in venec prihranila za večno spomlad v nebesih. Zdaj je Marija lurškemu župniku gotovo že prošnjo izpolnila, — zdaj mu že tam cvetejo rože, po katerih je tukaj hrepenel.

Dr. Ivan Križanič.

Smešnica 35. Mož: „Prosim, milostljivi gospod, naj mi podelijo mali darek, kajti sila

ubogi smo, ker smo pogorelci“. Gospod: „Pokaži mi spričevalo, da je to resnica“. Mož: „Iz srca rad toda nimam ga, ker mi je zgorelo“.

Razne stvari.

(Za dijaško kuhinjo) so darovali: Visokorodni baron Gudel Lannoy 30 fl., mil. g. kanonik F. Kosar 5 fl., vlč. g. prof. dr. rajek 10 fl., vlč. g. J. Kukovec, župnik pri sv. Andražu 7 fl. 22 kr. Bog plati!

Al. Meško,
den. za dij. kuhinjo.

(Občni zbor) Leposlovno bral. društvo pri Mali nedelji bo imelo dne 11. septembra ob 4. uri popoldne svoj redni občni zbor; o njem bo volitev novega odbora. K temu shodu vabimo prijazno društvenike. Po volitvi prosta zabava. Odbor.

(Slavnost.) „Narodna čitalnica“ v Gornjemgradu priredi dne 8. sept. 1887 posebno slavnost v spomin 25letnice smrti slavnega knezoškofa Antona Martina Slomšek. V sporedu je: I. Slavnostni govor, II. deklamacije ter petje in III. igre.

(Shod slovenskih velikošolcev.) Dne 9., 10. in 11. septembra 1887 bode v Ljubljani shod slov. velikošolcev. Ker nekateri gospodje doslej še niso doposlali vpisovalnih pól, prosi osrednji odbor, da oni dijaki, ki se hoté udeležiti shoda slov. velikošolcev, to javijo vsaj do 5. septembra tajniku g. Fr. Gestrinu, Ljubljana, Poljanska cesta 17.

(Sedemdesetletnica.) Spored slavnosti, ki se vrši v Slov. Gradcu na čast č. g. Dav. Trstenjaku, župniku v Starem trgu, je ta-le: 1. Sv. maša v cerkvi sv. Pankracija ob 10. uri. 2. Poklon deputacij v Starem trgu ob 12. uri. 3. Skupni obed ob 2. uri v gostilni g. Güntherja. 4. Ljudska veselica na vrtu gosp. Lobeja. Slavnostni govor ima g. dr. J. Tavčar iz Ljubljane in pevska društvo poje 14 lepih pesmi.

(Vremenska uima.) Toča je bila dne 2. avgusta tudi v Mislinji dolini, najbolj okoli Šmartna in Podgorja. V Šmartnu je pri 34, v Podgorju pa 14 kmetih naredila precej škode.

(Slike.) Vsled Trstenjak-ove slavnosti se naznanja, da se njegove fotografije dobivajo in sicer majhne po 30 kr. in velike po 60 kr. pri fotografu g. R. Neunerju v Slov. Gradcu.

(Redko tele.) Pri necem posestvu v okolju Celja je te dni krava povrgla menda pol drugo tele. Tele je imelo namreč eno truplo pa šest nogic. Dve ste na hrbtišču ter visite po vsaki strani trebuha.

(„Marijanišče.“) Dijaško semenišče v Celovcu se ravno kar prevstvarja ter razširi s časom za toliko, da bode v njem prostora za kacic 150 dijakov. Bog daj srečo!

(Župnijska skušnja.) Župnijski izpit je napravil č. g. Filip Vihar, kaplan v Šmartnu pod Vurberkom in č. g. Karol Tribnik, kaplan v Teharju, ker mu je bila 6letna doba po prvi skušnji že pretekla.

(V lavantinsko bogoslovje) bili so sprejeti gg.: Časl Franc od sv. Frančiška, Cilenšek Alojzij iz Žalca, Lah Martin iz Pilštanj, Menhart Jakob iz Kamnice, Ozmec Jože iz Središča, Pinter Ivan z Dobrne, Škorjanc Matija od St. Pavla pri Bolski, Slekovec Aloj. od sv. Križa pri Ljutomeru, Šoba Al. iz Vidma, Štibeneg Josip z Celja, Štrakl Matej od sv. Križa pri Ljutomeru, Vrbnjak Matej od sv. Jurja na Ščavnici, Višnar Franc iz Celja, Vurkelc Jarnej od sv. Pavla pri Bolski, Zdolšek Franc iz Ponikve, Žekar Martin od sv. Stefana pri Žusemu, Žmavec Jakob od sv. Jurja na Ščavnici. V 4. leto bil je sprejet g. Jakob Šušnik iz Ljubljane.

(Dijaško semenišče.) Da izpopolnimo poročilo o dij. semenišču lav. škofije, pristavimo, da sta bila vanj še vzprejeta Karol Lopan iz Celja in M. Trstenjak iz Središča.

(Okr. odbor.) V okr. zastopu v Ljutomeru so v odbor voljeni ti-le gg.: Ivan Kukovec, dež. poslanec, Ivan Kryl, učitelj mešč. šole, Anton Šlamberger, c. kr. notar — vsi v Ljutomeru; Ivan Farkaš, posestnik v Iljaševcih in Anton Božič, posestnik v Radoslavcih.

(Slovo.) G. J. Wermuth, nadučitelj v šulvereinski šoli na Pekrah, preseli se nekam gori v Šlezijo. Britkih solz, menimo, da za njim ne bo teklo na Pekrah, pa kaj vemo! Pelin je pelin še v nemškem listju.

(Kašelj.) Šola v Marenbergu je za nekaj čas prenehala, ker imajo otroci hud kašelj. Nekaj jih je že vsled kašlja umrlo.

(Obrekovanje.) „D. W.“ grdi, kjer more, slov. kmeta. Zadnjič je rekla, da si slovenski ali kakor ljubi njej, bindišarski kmet ne umiva ušes ter jih vsled tega veliko „debelo čuje“. To sodi „D. W.“ pač le po sebi, kajti v vsaki številki svoji kaže se nam čudno umazano.

(Nevarna kopel.) V Sotli se je dne 9. avgusta Anton Curaj, 10 let stari sin posestnika v Imenem, kopal ter je pri tem prišel v vrtuljko. Ni ga bilo več iz nje.

(Mačuha.) Una nesrečna žena v Dežnem, ki je 2 leti starega pastorka pretepala, dokler ni revše vsled tega umrlo, dobila je 4 leta težke ječe.

(Duh. spremembe.) Č. g. Jurij Purgaj, kaplan v Cirkovicah, gre za I. kaplana v Šmartin pri Slov. Gradcu, na njegovo mesto pa pride č. g. Fr. Puntner od sv. Trojice v Slov. gor.

Listič uredništva: G. —č— v Celju. Hvala, pride v prihodnjem listu, kakor Vam bo po volji. G. —3—7— v Vojniku: Mi se ogiblremo novotarij v pisavi, udajte se nam tudi Vi v tej reči! G. Ivanu v K.: Ali čete, da Vam